

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 968: Không Biết Đó Là Bất Khả Đắc, Không Nhận Rõ Đó Là Sanh Trụ Dị Diệt, Sát-Na Tương Tục

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 083)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Tất cả chúng sanh, sở dĩ nhận vọng làm chân, là do không biết đó là bất khả đắc, không nhận rõ đó là sanh trụ dị diệt, sát-na tương tục.】

Hai câu này giảng về chân tướng của y báo và chánh báo trang nghiêm trong mười pháp giới. Ngày nay chúng ta gọi là chân tướng của vũ trụ vạn hữu, chúng sanh không biết rằng vạn pháp là bất khả đắc (không thể được). Người học Phật chúng ta tuy ngày ngày đọc kinh, nhưng đọc là việc đọc, hành là việc hành, là hai việc hoàn toàn khác nhau, không hề tương ưng.

“Tâm Kinh” hầu như chúng ta đều đọc mỗi ngày, câu quan trọng nhất ở phần cuối của “Tâm Kinh” là “vô trí diệt vô đắc” (không có trí cũng không có đắc), ở đây giảng cho quý vị là “tam tâm bất khả đắc” (ba tâm đều không thể đắc được). Quý vị lại cứ một mực cho rằng cái này cũng có thể đạt được, cái kia cũng có thể chiếm hữu, như vậy là sai rồi! Thế nên mới nói kinh điển đọc là việc đọc, hành là việc hành, không tương ưng với nhau.

Nếu như quý vị nói sau khi đọc xong quý vị đã giác ngộ rồi, thấu triệt được tất cả pháp là bất khả đắc, thì trong muôn pháp cái tâm mong cầu của quý vị liền đoạn dứt. Mong cầu chính là vọng tưởng, là phiền não, cho nên nói những tâm mong cầu, âu lo, vương bận này thấy đều phải xả bỏ đi hết. Cho dù không thể khôi phục trọn vẹn tâm thanh tịnh viên mãn, tôi nghĩ ít nhất cũng chắc chắn khôi phục được hơn một nửa rồi.

Điều này có nghĩa là, đối với người niệm Phật mà nói, Lý nhất tâm tuy chưa thể chứng đắc, nhưng Sự nhất tâm thì không có vấn đề gì, chắc chắn là có thể chứng đắc được. Chứng đắc được Sự nhất tâm bất loạn, vắng sanh Tịnh độ liền được sanh tử tự tại. Không thấu rõ chân tướng là một pháp cũng không thể

được (bất khả đắc), bao gồm cả thân thể của chính mình; thân thể đều bất khả đắc, huống hồ là vật ngoài thân?

“Không nhận rõ đó là sanh trụ dị diệt, sát-na tương tục”, đây là giảng tất cả mọi hình tướng, sắc tướng, thấy đều không ngoài sanh trụ dị diệt, đây chính là nói về sự vô thường. Hiện tướng làm sao có thể tồn tại được chứ? Đó là sự tương tục trong từng sát-na, hoàn toàn không phải là tồn tại chân thật; một sát-na có chín trăm ý niệm sanh diệt, đó là tướng tương tục.